

3278

Stoggrum vid Bäckaskog.

En gång i tiden, när jag körde till
Vänge (i Villands härad) med fisk, så såg jag
ut för något konstigt vid Bäckaskogs kungs-
gård. Jag såg och körde. Men hästen ville
inte springa. Jag priskade på den, men det
hjälpte inte. Då steg jag av, för jag tänkte,
att det kanske var något i slag med seken.
När jag då kom av vagnen, så kände jag, hur
hästen luktade svett, och när jag kände
på sidorna, så var det skum på dem. Men
det var inget fel med seken. Utan jag
såg mig upp och körde vidare. Det gick

lika sakta. Jag hörde hur hästen arbetade
men han kunde inte springa. Så när jag
kört en bit till, så var det ett bylte,
som trillade av vagnsätet, och i det sam-
ma vi började hästen springa, så jag
knappst kunde hålla den. Då sa jag till
min kamrat, som gått före på landsvä-
gen, att han skulle springa och se efter,
vad det var, som jag tappat. Men han
hätte ingenting. Då sa vi efter, om allt
var på vagnen, som skulle vara där. Och
det var det med. Matsäcken och rydvästen
och oljerocken låg på sina platser. Sedan
satte vi oss upp och skulle åka. Då bör-

gick hästen sprunga, så det var alldeles omöjligt att hålla den. Den sprang och sprang ända tills vi kom till raststället. Då frågade de, vad jag gjort med hästen. Jag brukade ju alltid köra så "grant", men nu var han alldeles överhöjd med svett. Till sist kom det ju fram, att det hade varit något och åkt med oss, men jag ville inte säga det genast, för jag hade hört, att det inte skulle vara bra. Då var det en, som sa, att det hade varit "skogsfrem". Hon brukar åka en bit, men när hon kommer till en viss sten, då

3278

5

går hon av. Men du skulle bara lagit
"huvudstolen" på hästen och tittat i grom-
den, så hade du nog fått se vad det var.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

4

Polisen i Rommeby, spöket och prästen.LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

5

När jag låg på Karlshagens lasarett, var det en som berättade om en polis i Rommeby, som han kände. Det var en mycket så kall den där polisen. En kväll gick han över kyrkogården. Då var det något, som han sparkade till. Det var en jordklump eller kanske en människoskalle. Och i desamma sa han: Här ligger ni. Ni kunde komma upp och hjälpa mig. - När han så kom utaför kyrkogårdsgrändarna så var där en svart skepnad och väntade på honom. Den följde sedan med honom vart han gick. Till slut började han tycka att det blev kusligt och då gick han ner till Brumshotellet och gick in där. Han tänkte, att han måste väl spöket låta bli honom. Så beställde han två glas brännvin och föndde det så. Men när han ~~hade~~ skulle

ha och följande det andra så var också det
tomt. Sedan gick han ut igen på sitt pass.
Hela natten följde spöket honom. Dagen
efter tänkte han att det var väl ingenting
annat att göra än att gå till prästen och
tala om det. Det gjorde han må. Då gav prä-
sten honom en prästkappa, som han skulle
ta på sig. Och så bestämdo han att om
spöket kom, så skulle polisen gå till ett
ställe, där prästen skulle möta honom.
Då kvällen kom och polisen skulle gå på
sin vakt så kom skymningen igen. Då gick
polisen till den plats där prästen väntade
honom. Prästen menade bort spöket, men
då han gjorde detta, strök det förbi polisen
och tog prästkappan med sig. Dagen efter

3278

70

när de gick över kyrkogården såg de bara en
smula aska på en grav. Då sa prästen till
polisen, att om han gått med spöket tredje
kvällen, så hade det blivit precis så mycket
skval av honom.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

7

Blekinge
Rister
Upane
Mjöl 1920

3278

Carl J. Bennie Bengtson¹⁹
Pera Johansson
Född 1872 i Eriby

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

8

Bloss.

Det var två karlar, som hade varit i Upane
bränneri och arbetat. De gingo hem på kvällen,
sedan det hade blivit mörkt. Då fingo de
se ett stort bloss som speg så gult.
Den ene av karlarna som var drickig
och övermodig ropade då till blosset: "Här
rämnar du till ingen nytta, kom i stället hit
och lep oss!" Mycket riktigt. Blosset kom och
gick i jämt den och lyst den. Men den
andre karlen tyckte att det var kusligt. Han
ville helst bli av med det ~~lyst~~ lystet.

3278

74

Då råkade han sig och låtsade att han skulle
vila. Att då skulle blosset följa med den quollen,
så han blev av med det. Men då han råkade
sig stannade blosset på. Han satt där länge,
men blosset väntade. Till slut måste han resa
sig och gå hem, men då fick han sig en
"lavets".

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

9

Björinge
Ruter
Cysane
år 1930

3278

Maran.

16
Benni Bengtson
var Johan Bengtson
född 1872 i Götby

Mot maran sats de på ett ställe en
lilje i manen på en häst, som illa plågades
av maran. Men dagen efter var ett frun-
timmer ^{i närheten} på illa förödmärd

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

10

Björinge
Ripter
Yvonne
sept 20 1930

3278
Amor Genee Procter 72
Yvonne Törnberg
Börje Johan Nilsson
J 1872 är Felix Nyberg

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

11

Medel mot maran.

Med maran skulle de sitta ett par trä-
skor upp och mervända vid "väggfästerna".
De kunde inte maran komma förbi dom.

Ställa fram tjoven.

"Trylsingen" i Körby blev av med ett tjudel.
"Ja, det är ingenting och springa och leta efter,
sa han, "det komma nog till rätta." Så en
natt kom de med tjudlet och rasslade utan-
för. Då så gick "Trylsingen" ut, för de
kunde inte släppa tjudlet, förrän han
hade varit ute och talat till dem.